Ἔτος Δ'. Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ὀκτωβρίου Παρασκευῇ 1902 Ἀριθ. 188

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι . . . . . Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῆς . . . . . Δρ. χρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἑκάστου μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΔΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρίδην, δικηγόρον
Ὁδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1902.

Ἡ συνάντησις τοῦ βασιλέως τῆς Ῥωμανίας καὶ τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας ἐν πόλει μάλιστα βουλγαρικῇ, τῷ Ῥουχτσουκίῳ, εἶναι γεγονὸς ὑψίστης πολιτικῆς σημασίας, ὅσον καὶ ἀπροσδόκητον.

Ἡ δίκη τῶν δολοφόνων τοῦ Μιχαηλεάνου εἶναι εἰσέτι νωπή, ὅσον νωπὸν εἶναι τὸ ἐν τοῖς ὁδοῖς χυθὲν αἷμα τοῦ πατριώτου τούτου Ῥωμούνου, ὥστε εὔκολον δὲν εἶναι νὰ πιστευθῇ, ὅτι οἱ Ῥωμοῦνοι ἐλησμόνησαν τὴν ἰδίαν ὀργὴν των ἢ τὴν αὐθάδη πρόκλησιν κατ' αὐτῶν τῆς Βουλγαρίας, πρόκλησιν, ἣν ἡ τελευταία αὕτη μυριοτρόπως ἐξεδήλωσεν. Ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς δολοφονίας ἐκείνης ὡς καὶ τῆς κατὰ τοῦ βασιλέως Καρόλου ἐξυφανθείσης συνωμοσίας, ὁ πολὺς Σαράφωφ, κατόπιν ὄχι τῆς ἐπιμόνου ἀπαιτήσεως τῆς Ῥωμανίας, ἣν οὐδεὶς ἔλαβεν ὑπ' ὄψει ἐν Βουλγαρίᾳ, ἀλλὰ τῆς πάντοθεν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ἐξεγερθείσης κοινῆς γνώμης, συνελαμβάνετο ἐν Σοφίᾳ, ὅπως πανηγυρικῶς καὶ ἐν χειροκροτήμασιν αὐτῶν τῶν ἐνόρκων ἀθωωθῇ. Εἴμεθα βέβαιοι ὡσαύτως, ὅτι οἱ ἀντίπεραν τοῦ παραδουναβίου Ῥουχτσουκίου γείτονες τῶν Βουλγάρων δὲν ἐλησμόνησαν, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ κυβέρνησις ἔφθασε μέχρι τοῦ σημείου ἐπὶ τῇ σκοπίμως παρασκευασθείσῃ δίκῃ τοῦ Σαράφωφ νὰ ζητήσῃ τοὺς ἐν Ῥωμανίᾳ καταδικασθέντας συνενόχους του, ὅπως ἀνακρίνῃ αὐτοὺς ἐν Σοφίᾳ, πανηγυρικῶς δὲ ἐκάλει τμήματα τῆς ἐφεδρείας τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ καὶ συνεκέντρωνεν αὐτὰ παρὰ τὰ ἐν Δοβρούτσῃ μεθόρια, ἐν ᾧ ὁ βουλγαρικὸς τύπος, μηδὲ τοῦ ἡμιεπισήμου ἐξαιρουμένου, ἐξίμει κατὰ τὸν οἰκεῖον αὐτῷ καὶ εὔκολον τρόπον τὰ αἰσχιστα κατά τε τοῦ ῥωμανικοῦ λαοῦ καὶ τῆς ῥωμανικῆς κυβερνήσεως. Ὑπὸ τύπον μάλιστα ἀδείας εἶχεν, ἂν μὴ πλανώμεθα, ἀνακληθῆ ἐκ Σοφίας καὶ ὁ κ. Μίσιος, διπλωματικὸς τῆς Ῥωμανίας πράκτωρ.

Πρὸς πᾶσι τούτοις πρόσφατος ἔτι διαφορὰ ἕνεκα τῆς ὑπὸ τῆς ῥωμανικῆς κυβερνήσεως καταργήσεως βουλγαρικῶν σχολείων ἐν Δοβρούτσῃ δὲν ἐφαίνετο προωρισμένη νὰ συνδέσῃ πολὺ τρυφερῶς Ῥωμούνους καὶ Βουλγάρους.

Τί λοιπὸν συνετέλεσεν, ὥστε αἰφνιδίως ὁ τοσοῦτον τεθολωμένος ὁρίζων τῶν ἑκατέρωθεν τοῦ Δουνάβεως ἐπικρατειῶν νὰ μειδιάσῃ τοσοῦτον ἐπιχαρίτως καὶ φιλίαν νὰ τείνῃ χεῖρα ὁ ἡγεμὼν τοῦ ἠδικημένου ἔθνους πρὸς τὸν τοῦ ἀδικήσαντος, ὁ φέρων μάλιστα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του βασιλικὸν στέμμα πρὸς τὸν ὑποτελῆ τοῦ Σουλτάνου, ὁ ἐκ τῆς κοινῆς τῶν ἀριθμῶν λογικῆς κραταιότερος νομιζόμενος πρὸς τὸν ἀσθενέστερον; Ἐπίδειξις ἁπλῆς μεγαλοφροσύνης ἐλατήριον δὲν πρόκειται ἐνταῦθα, διότι ἡ διαγωγὴ τῶν ἡγεμόνων κατὰ τοὺς σημερινοὺς τοὐλάχιστον ὅρους τοῦ βίου των δὲν εἶναι ἀπόρροια τῶν ἀτομικῶν διαθέσεων αὐτῶν, ἀλλ' ὑπαγόρευσις τῶν συμφερόντων τῶν ἀρχομένων, τοιαύτην δὲ μεγαλοφροσύνην τιμῶσαν ἀληθῶς τοὺς Ῥωμούνους δὲν θὰ ἐδέχοντο οἱ Βούλγαροι, ἀκριβῶς διότι θὰ ἐταπείνου αὐτούς.

Ἀσυγχώρητος ἄγνοια θὰ ἦτο τῶν ὅρων τοῦ πολιτικοῦ βίου τῶν κρατῶν σήμερον, ἐὰν ὁ θέλων νὰ δώσῃ ἐξήγησίν τινα εἰς τὸ ἀληθῶς μυστηριῶδες τοῦτο γεγονὸς περιώριζε τὴν ἐξέτασίν του εἰς τὰ τῶν Ῥωμούνων καὶ Βουλγάρων. Ἀπὸ τριακονταετίας ἐπετελέσθη κολοσσιαία τις μεταβολὴ ἐν τῇ διπλωματικῇ πορείᾳ συμπάσης τῆς Εὐρώτης, κοινοτοπία δὲ κενὴ σημασίας ἀπέμεινε μετὰ τὴν μεταβολὴν ταύτην ἡ ἀξίωσις, ὅτι πάντα τὰ ἀνεξάρτητα λεγόμενα κράτη εἶναι ἀληθῶς ἀνεξάρτητα. Εἶναι δ' ἀληθῶς τολμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τις, ὅτι ἐν τῇ συναντήσει τῶν δύο ἡγεμόνων τῶν δύο βορείων κρατῶν τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου πρόκειται ἁπλῆ καὶ καθαρὰ ἡ αὐτόβουλος προαίρεσις τῶν κρατῶν τούτων, ὅταν γινώσκωμεν, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ Λουμπὲ ἡ ὄρεξις νὰ ἐξέλθῃ τῶν ὁρίων τῆς κραταιᾶς γαλλικῆς δημοκρατίας ὑποβάλλεται εἰς περιορισμοὺς δυσαρέστους, ὑποθέτομεν, ἐνίοτε, ὑπαγορευομένους πολὺ μακρὰν τῶν Παρισίων, ἐκ Πετρουπόλεως.

Γινώσκομεν δ' ἄλλως, ὅτι εἰς μὲν τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ ἐδόθη ἡ στάσις, ὥστε ἀτενῶς νὰ προσβλέπωσι πρὸς τὴν Βιέννην καὶ πέραν ἔτι ταύτης πρὸς τὸ Βερολῖνον, παρὰ τοῖς δὲ ἐν Σοφίᾳ ἐπεβλήθη νὰ ἔχωσιν ἐστραμμένα τὰ βλέμματά των πρὸς τὴν Πετρούπολιν. Οὐδεμία ἄρα ἀμφιβολία ἀπομένει, ὅτι ἡ ἀφετηρία τῶν νημάτων, δι' ὧν κινοῦνται οἱ δύο ἡγεμόνες, πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὰ βάθη τῶν δύο λαβυρίνθων, ὅπου ἑδρεύουσιν οἱ δύο τερατώδεις τὴν δύναμιν μινώταυροι, οἵτινες ἀόρατοι, ὡς τὸ μυθολογούμενον θηρίον, διέπουσι σήμερον τὰς τύχας ὁλοκλήρου τῆς εὐρωπαϊκῆς χέρσου. Μόνον ὁ βρεττανικὸς λέων βρυχᾶται ὑψαύχην καὶ ἐλεύθερος ἐκτὸς τῶν λαβυρίνθων τούτων καὶ μάτην θὰ ἐρωτηθῶσι περὶ τῶν τελικῶν αἰτίων τῶν ἐναγκαλισμῶν τοῦ Καρόλου καὶ τοῦ Φερδινάνδου οἵ τε ἐν Σοφίᾳ καὶ οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ, διότι ἁπλούστατα ἀγνοοῦσιν αὐτά.

Ἐκ τούτων κατανοεῖται ἡ δυσχέρεια νὰ διακρίνῃ τις, μάλιστα ἰδιώτης, οἷα τεκταίνονται καὶ οἷα σκοποῦνται ἐκ τῆς πάντως βεβιασμένης ταύτης συναντήσεως τῶν δύο ἡγεμόνων. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν δυσχέρειαν εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ προτάξωμεν σημεῖά τινα εἰς τὴν προσοχὴν τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν, διότι ἀδιάφορος ὑμῖν τοῖς Ἕλλησι δὲν εἶναι ἡ ἐν Ῥουχτσουκίῳ συνάντησις καὶ διότι ἐλπίζομεν, ὅτι ἐν τῇ ἀναξίως κακοδαιμονούσῃ ταύτῃ χώρᾳ ὑπάρχουσιν ἱκανοί, οὓς ἀνεκβακχεύτους ἀφήνει ἡ ἀηδὴς τρικυμία τῶν ἐπὶ ταῖς ἐκλογαῖς ἀπολυθέντων παθῶν τῆς ἀρχομανίας.

Ἐκτάκτως ὕποπτος φαίνεται ἡμῖν ἡ χαρὰ τῶν ἐγκρίτων ὀργάνων τοῦ βιεννάιου τύπου ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ. Ἡ διπλωματικὴ ἀρχὴ τοῦ λέγειν ὅσα δὲν φρονεῖ τις καὶ τοῦ ἀποσιωπᾶν ὅσα θέλει, εἶναι δόγμα, ὅπερ θεραπεύεται μετ' ἐκτάκτου ἐπιμελείας ὑπὸ τῶν ἀξίων τοῦ ὀνόματος διπλωματιῶν, ἄγνωστον δὲ δὲν εἶναι, ὅτι ἡ αὐστριακὴ διπλωματία εἶναι μία τῶν ὑπερόχων διπλωματιῶν τῆς Εὐρώπης. Εἶχον προαναγγελθῆ ἠχηραὶ τυμπανοκρουσίαι ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ βασιλέως Γεωργίου εἰς Βιέννην καὶ ὅμως εἴδομεν σιωπὴν ἀσυνήθη, οἵαν οὐδὲ κατὰ τὰς τυπικὰς ἐκ Βιέννης διαβάσεις τοῦ ἡμετέρου βασιλέως. Τοὐναντίον νῦν θορυβωδῶς διαλαλεῖται ἡ εὐαρέσκεια τῶν ἐνΒιέννῃ ἐπὶ τῇ συμφιλιώσει, διότι ἀναμφιλέκτως τοῦτον ἔχει τὸν χαρακτῆρα ἡ συνάντησις τοῦ Καρόλου καὶ Φερδινάνδου, τῶν ἡγεμόνων τῶν δύο ἀντιπάλων ἕως χθὲς κρατῶν. Καὶ ὅτι μὲν ἡ Αὐστρία εἰλικρινῶς ποθεῖ τὴν ἀδιατάρακτον τήρησιν τοῦ ἔστω καὶ ἐλεεινοτάτου καθεστῶτος τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης, τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅσον εἶναι ἀναμφισβήτητον τὸ ἐν τῇ διατηρήσει τοῦ καθεστῶτος τούτου συμφέρον αὐτῆς, ἀλλ' ὅτι δὲν πιστεύει εἰς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν σκοπῶν, οἵτινες ἐπεδιώχθησαν ἐν τῇ συναντήσει τῶν δύο ἀρχηγῶν τῶν παρὰ τὸν Δούναβιν κρατιδίων, τοῦτο ἐγγυᾶται ἡ δεξιὰ αὐτῆς διπλωματία. Ἐν τούτοις αὐτὴ ὑπηγόρευσε τὴν ταχεῖαν ἀποδοχὴν τῶν ἐκ Σοφίας προτάσεων, ἃς ἄλλοι πάλιν ὑπηγόρευσαν, καὶ αὐτὴ συνεβούλευσε τὴν πρόδηλον ὑποχώρησιν τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ, ὥστε ἀντὶ τοῦ Φερδινάνδου ὁ Κάρολος νὰ μεταβῇ εἰς Βουλγαρίαν.

Ἐναργέστατα βλέπουσιν οἱ ἐν Βιέννῃ, ὅτι τὰ ἐν τῇ νοτιανατολικῇ Εὐρώπῃ πράγματα φέρονται πρὸς τὴν τελικὴν αὐτῶν ὡρίμανσιν. Ἀλλ' ἐκ πολλῶν λόγων καὶ ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν εὐνόητον εἶναι, ὅτι πρὸς τὴν ὥραν ἐκείνην ἀποβλέπουσι μετὰ δέους καὶ μετ' ἀπαραγνωρίστου εἰλικρινείας ἀναφωνοῦσι τὸ «εἰ δυνατόν, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο». Ἀλλ' ἡ σύνεσις, ἥτις οὐδέποτε ἀπέλιπεν αὐτούς, οὐδόλως παραλύει ἐκ τοῦ φόβου τούτου τὰς ἀνενδότους προσπαθείας των, ὅπως εὑρεθῶσιν ἐν ἀποτυχίᾳ ὅλων τῶν συμβιβαστικῶν ἀποπειρῶν ἕτοιμοι κατὰ τὴν φοβερὰν ἐκείνην ὥραν. Τοιαύτης συμβιβαστικῆς ἀποπείρας πνεῦμα ὑπηγόρευσε τὸ βραχὺ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ἀπὸ Γεωργέβου μέχρι Ῥουχτσουκίου ταξείδιον τοῦ Καρόλου.

Ὑπολείπεται νὰ μάθωμεν τοὺς ἐκ τῆς ἀντιθέτου πλευρᾶς ἐπιδιωκομένους σκοπούς.

Ἡ ῥῆξις πρὸς τὴν Τουρκίαν τῆς Βουλγαρίας καθίσταται ἀνθρωπίνως ἀδύνατον νὰ ἀποσοβηθῇ. Οἱ λαοὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ παιδία καὶ αἱ ὀρέξεις των, ὅταν προσλάβωσι ὀξὺν χαρακτῆρα, κατὰ δύο μόνον τρόπους εἶναι δυνατὸν νὰ κατασταλῶσιν ἢ διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σκοπουμένου ἢ διὰ τῆς ἀμειλίκτου τιμωρίας ἐκείνης, ἥτις δὲν ἐξαλείφει μόνον τὴν ὄρεξιν, ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναγενήσεως αὐτῆς. Τῆς σχεδιασθείσης, κωμῳδία ἢ τραγῳδία, τοῦτο ἀργότερον θὰ γνωσθῇ, ἡ πρώτη πρᾶξις ἐτελείωσε κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον οἰκτρῶς διὰ τοῦ σκορπισμοῦ τῶν ἀτάκτων στιφῶν τοῦ κομιτάτου. Δὲν ὑπολείπεται πλέον ἄλλο ἢ ἡ διδασκαλία τῆς δευτέρας πράξεως τοσοῦτο μᾶλλον, ὅσῳ τὸ μέγα δάνειον τῶν 100 ἑκατομμ. συνωμολογήθη ἀρτίως, δὲν εἶναι δὲ εὔκολον συχνὰ νὰ συνομολογῶνται τοιαῦτα δάνεια.

Πόσον πολύτιμος εἶναι ἡ φιλία τῆς Ῥωμανίας ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς οὐδετερότητος, εἶναι εὐνόητον. Τοῦτο ἀκριβῶς σκοπεῖται ὑπὸ τῶν ἐμπνεόντων τὴν βουλγαρικὴν πολιτικὴν σήμερον παραγόντων καὶ τοῦτο δὲν ἠδύναντο ν' ἀρνηθῶσιν οἱ ἐν Βιέννῃ, ἀφ' οὗ, ὡς ἀξιοπίστως ὑποστηρίζεται, ἔλαβον τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐντοπισμοῦ τῆς ἔριδος μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρκων, καὶ ἀφ' οὗ ἀπόλυτος ὑπάρχει παρ' αὐτοῖς ἡ βεβαιότης, ὅτι οἱ Τοῦρκοι πασσάδες θὰ θέσωσιν ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὴν αὐθάδη, ἀνήσυχον καὶ ὀχληροτάτην ἀδηφαγίαν τῶν Βουλγάρων.

Δὲν ἀμφισβητοῦμεν τὸ ὀρθὸν τῆς πίστεως ταύτης τῶν ἐν Βιέννῃ. Ἀλλ' ἀσυνήθη τὰ ἀπρόοπτα ἐν ταῖς κρίσεσι ταύταις δὲν εἶναι, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην χώραν συνετὸν εἶναι νὰ ἐμπνεύσῃ μεγάλας ἀνησυχίας καὶ μεγάλας φροντίδας, ὑψηλοτέρας τῶν ἐκλογικῶν, ἡ συνέντευξις τῶν ἡγεμόνων τῶν δύο λαῶν, ὧν ὁ ἕτερος φυλετικῶς εἶναι τοσοῦτον διάφορος πρὸς ἡμᾶς καὶ πολιτικῶς διατελεῖ ἔκπαλαι ὁ ἀσπονδότατος τῶν πολεμίων.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ

Ἀξιόπιστος ἐξ Ἠπείρου ταξειδιώτης ἄρτι ἀφιχθεὶς διηγήθη ἡμῖν τὰ ἀκόλουθα:

Ἐνῷ τὰ τῶν Βουλγάρων πραξικοπήματα ἐν Μακεδονίᾳ μεγαλοποιηθέντα σκοπίμως ὑπὸ τῶν μέν, ἀπερισκέπτως καὶ καλῇ τῇ πίστει ὑπὸ τῶν δέ, ἐπανῆλθον εἰς τὴν πραγματικὴν αὐτῶν ὑπόστασιν καὶ κατηυνάσθησαν διὰ τῆς μαγικῆς τῆς Κίρκης (Τουρκικῆς στρατιᾶς) ῥάβδου μεταβαλούσης τοὺς μὲν ἑταίρους τοῦ Γιαγκὼφ ἀπὸ φοβερῶν ἐπαναστατῶν εἰς ἡσύχους χοιροβοσκοὺς πάλιν, ἐκεῖνον δὲ εἰς ἀβλαβῆ αἰχμάλωτον, καὶ κατόπιν ὠδίνων ὄρους συνταράξαντα δι' ἀληθοῦς *Τσιφοὺτ πατιρντὶ* ὁλόκληρον τὴν Εὐρωπαϊκὴν δημοσιογραφίαν καὶ τὰ κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητα νεῦρα ἡμῶν ἐπὶ 15 ἡμέρας, ἐγεννήθη μῦς καὶ οὗτος θνησιμαῖος ἡ πολυκέφαλος τῆς λῃστείας ὕδρα λυμαίνεται ἀνενόχλητος, ἀσφαλής, σχεδὸν ἀκαταδίωκτος τὴν δυστυχῆ Ἤπειρον καὶ ὑπέρ ποτε ἐντείνουσα τὰς δυνάμεις αὐτῆς πρὸς τελείαν καταστροφὴν καὶ ἐξουθένωσιν τοῦ πολυπαθοῦς ἐκείνου τόπου.

Δὲν παρέρχεται κυριολεκτικῶς, ἡμέρα, καθ' ἣν νὰ μὴ συμβῇ λῃστεύσις ἐν μέσῳ λεωφόρῳ ἀτυχῶν ὁδοιπόρων, καθ' ὅσον αἱ ἐπὶ λύτροις ἀπαγωγαὶ κατήντησαν πλέον παρὰ τοῖς λῃσταῖς περιττὰ καὶ ἀνωφελεῖς, «οὐ γὰρ ἂν λάβῃς παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος». τοῦτο δὲ καλῶς ἐκεῖνοι γνωρίζοντες εὐαρεστοῦνται εἰς ὅ,τι προχείρως εὑρίσκουσι ἐπὶ τῶν πιπτόντων εἰς χεῖράς των θυμάτων. Τὶ δὲ λαμβάνουσι χώραν ἐν τοῖς χωρίοις εἶνε ἀνεκδιήγητον· ἐντὸς τῆς τελευταίας μόνον ἑβδομάδος μὴ περατωθείσης ἔχομεν ν' ἀναγγείλωμεν μίαν λῃστοπραξίαν ἐν Ἀραχωβίτσῃ (Κουρέντων) ἑτέραν ἐν Γοτίστῃ (Μαλακασίου), τρίτην ἐν Ζαγορίῳ, τετάρτην ἐν Ζαροβίνᾳ καὶ ἀγνοῶ πόσας ἄλλας, οἱ δὲ φόνοι τραυματισμοὶ καὶ ἁρπαγαὶ ζώων δὲν λογαριάζονται. Τὴν συνήθη τῶν γεγονότων τούτων τροχιὰν ἐποίκιλε κατά τινα τρόπον ἡ διττὴ ἐπίθεσις καὶ λῃστεύσις δύο ταχυδρομείων. Ἡ μὲν ἔλαβε χώραν κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ ἐρχομένου ἐκ Παραμυθίας παρὰ τὴν Κοσμηράν ὑπὸ 7 λῃστῶν, ἐτραυματίσθη δὲ κατ' αὐτὴν βαρέως δυστυχής τις πτωχὸς ἔμπορος Ἀρμένιος, σχὼν τὴν ἀτυχίαν νὰ συνοδεύῃ τοῦτο χάριν προφυλάξεως! Ἡ δὲ κατὰ τοῦ Ἰταλικοῦ παρὰ τὴν Οἰσφάκα, εἰς ἀπόστασιν δίωρον περίπου τῶν Ἰωαννίνων. Οἱ ἐνεδρεύοντες ἐκεῖ λῃσταὶ προσεκάλεσαν τοὺς ἐν τῇ ἁμάξῃ Ἰταλὸν διερμηνέα κ. Giulietti καὶ τὸν καβάσσην νὰ παραδοθῶσι, κατόπιν δὲ τούτου γενομένου προέβησαν εἰς λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῶν ταχυδρομικῶν σάκκων καὶ μὴ εὑρόντες τὴν ἀναμενομένην φαίνεται πλουσίαν χρηματικὴν λείαν ἐν τῇ λύσσῃ των κατεξέσχισαν τὰς ἐπιστολάς, τοὺς δὲ ἐν τῇ ἁμάξῃ μετὰ μιᾶς ὥρας κράτησιν ἀφῆκαν νὰ ἐπιστρέψωσι ἀφαιρέσαντες μόνον 10 λίρας καὶ τὸ ὡρολόγιον τοῦ διερμηνέως καὶ τὸ ὅπλον τοῦ καβάσση. Το σύμβαμα τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς νέας διαμαρτυρίας καὶ παραστάσεις τοῦ Ἰταλοῦ Προξένου πρὸς τὸν Βαλῆν Ὀσμᾶν Πασᾶν, διατελοῦντα εἰσέτι ἐν τῷ οἴκῳ του ἐγκλειστον ἀπὸ δύο μηνῶν συνεπείᾳ τοῦ γνωστοῦ ἐπεισοδείου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς χωροφυλακῆς Ἐσσὰτ Πασᾶ. Οὔτε ἐπιτροπὴ ἐκ Κων|πόλεως πρὸς διακανόνισιν τῆς διαφορᾶς ταύτης ἦλθεν, οὔτε ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἔλθῃ, οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ μαντεύσῃ ποίαν οἱ ἐν τῷ Γιλδὶζ λύσιν σκέπτονται νὰ δώσωσι. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἀπὸ τοῦ ἐπεισοδίου ἐκείνου ἡ δημοσία τάξις καὶ ἀσφάλεια ἔχουσι διασαλευθῆ εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον κρίσεως ἐπικινδύνου τῆς ἄλλως χρονίας καταστάσεως τῆς γνωστῆς Τουρκικῆς κακοδιοικήσεως, δέον δέ τις ν' ἀνατρέξῃ εἰς τὴν μετὰ τὸν Ρωσσο-Τουρκικὸν πόλεμον ἐποχήν, ὅπως ἐπανεύρῃ παρομοίαν ἀναρχίαν ἐν Ἠπείρῳ!

Η ΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΙΑΤΡΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΤΑΤΑΡΤΣΙΕΦ

Σύγκρισις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἰατρῶν

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Σοφίας ἀπὸ 18 Ὀκτωβρίου τὰ ἑπόμενα:

Θὰ εἶναι, ὑποθέτω, ὑμῖν τοῖς ἐν Ἑλλάδι, γνωστὸς ὁ καθ' ἅπασαν τὴν Βουλγαρίαν προκληθεὶς σάλος ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Τατάρτσιεφ. Συλλαλητήρια διωργανώθησαν ἀπανταχοῦ, ἀλλὰ τὰ ψηφίσματα, ἅτινα συνετάχθησαν ὑπὸ τῶν ἰατρικῶν συλλόγων τῶν πόλεων, ἐν οἷς οἱ Ἀσκληπιάδαι Βούλγαροι, ἂν πρέπει οὕτω νὰ καλέσωμεν τοὺς ἀξέστους καὶ ἐνίοτε αἱμοχαρεῖς—ὡς ἀποδεικνύει ὁ Τατάρτσιεφ—τούτους διπλωματούχους, δὲν περιωρίσθησαν μόνον νὰ διαμαρτυρηθῶσι κατὰ τοῦ μέτρου τῆς συλλήψεως, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα νὰ ὑβρίσωσι διὰ τῶν καπηλικωτέρων ὕβρεων καὶ τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας ἰατροὺς δι' ἐξοντώσεως νὰ ἀπειλήσωσιν.

Τοῦτο τὸ τελευταῖον εἶναι ἄξιον σημειώσεως, διότι διὰ τὰς ὕβρεις των θαυμασίως ἀπήντησεν αὐτοῖς ἡ σθεναρὰ ἑλληνικὴ ἐφημερὶς «Φιλιππούπολις» ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἐκδιδομένῃ πόλει, συμβουλεύσασα αὐτοῖς νὰ περιτυλίξωσι μὲ τὰ διπλώματά των, ὅταν οὕτω φέρωνται, σαρδέλας· δὲν εἶναι ἐπίσης ἄξια προσοχῆς τὰ πρός τε τὸν Τατάρτσιεφ καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἑλληνίδα δυστυχῶς τυγχάνουσαν, θερμὰ συλλυπητήρια.

Τὸ κύριον ἐλατήριον τῆς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὀργῆς τῶν Βουλγάρων ἰατρῶν ἔγκειται εἰς τὸ μῖσος τὸ ἀκατανίκητον, ὅπερ ἐμπνέει αὐτοῖς ἡ ἀναμφισβήτητος ὑπεροχὴ τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ὡς γνωστόν, τῆς ἱδρύσεως τῆς βουλγαρικῆς ἡγεμονίας δι' ἔλλειψιν Βουλγάρων ἰατρῶν αὐτὴ ἠναγκάσθη νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της μεταξὺ ἄλλων καὶ πολλοὺς Ἕλληνας ἰατρούς. Βαθμηδὸν καὶ ἐφ' ὅσον ηὔξανεν ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλγάρων ἰατρῶν οἱ Ἕλληνες ἰατροὶ ἀπελύοντο ἀντικαθιστάμενοι ἀμέσως ὑπὸ Βουλγάρων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ὁ μισθὸς τῶν εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν προσλαμβανομένων ἦτο ἐκ 500 χρ. δραχμῶν, νῦν δὲ ἠλαττώθη εἰς 300. Ἡ μείωσις αὕτη τοῦ μισθοῦ ἠνάγκασε τοὺς Βουλγάρους ἰατροὺς νὰ συναγωνισθῶσιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἰατρούς. Ἀλλ' ἐνταῦθα οἰκτρότατα ἀπέτυχον. Καὶ ἄνευ θέσεως διατελῶν ὁ ἀθάνατος Ἕλλην καὶ ἄνευ ὑποστηρίξεώς τινος, τοὐναντίον μάλιστα πάντοθεν καταδιωκόμενος, διὰ τῆς ἐπιμονῆς του, τῆς καρτερίας του, τῆς εὐφυΐας του καὶ τῆς εὐσυνειδησίας του ἐν τῇ ἐπιστημονικῇ ἐργασίᾳ του ἀναδεικνύεται ὑπέρτερος τοῦ Βουλγάρου καὶ δὴ ἐν αὐτῇ τῇ πατρίδι τοῦ τελευταίου τούτου.

Διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ φαν ασθῆτε ὁποῖον ἀλλόκοτον ὂν εἶναι ὁ μακρὰν ρεδιγκόταν περιβεβλημένος καὶ διόπτρας φορῶν σοβαρῶς παρελαύνων ἐν τοῖς ὁδοῖς Βούλγαροι ἰατρός, ὁπόσην βαθεῖαν ἔχει τὴν ἀμάθειαν καὶ ὁπόσον ἄξεστον ἔχει τὸ ἦθος. Τοιοῦτοι ὄντες οἱ πλεῖστοι καὶ τοιαῦτα πάσχοντες διὰ τὴν ἀμάθειάν των ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν ἐξεφράγησαν εἰς μανιώδη κατὰ παντὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ὀργήν. «Ὁ Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» ἐφημερὶς τοῦ χειρίστου εἴδους τῶν λιβελλογραφιῶν, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν τούτων ἐμπνεόμενος, ἐδημοσίευσε κατάλογον τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν, οἵτινες πρέπει νὰ διωχθῶσιν ἐκ Βουλγαρίας ὅπως ἐκδικηθῇ ἡ φυλάκισις τοῦ ἐθνομάρτυρος!! Τατάρτσιεφ. Οἱ Ἕλλη-

νες ἰατροί χαρίζουσι τοῖς Βουλγάροις τὸν ἀνταξίων αὐτῶν ἠθικοῦ ἀρτύρα τοῦτον καὶ εὐλογοῦσι τὴν ὥρην, καθ' ἣν θ' ἀπέλθωσιν, ὡς σκίπτονται ἐκουσίως νὰ τὸ πράξωσιν, ἐκ τῆς ἀγρίας ταύτης χώρας, ἣν χίλια διακόσια ἔτη χρεῖ ἀνισμοῦ δὶν ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τῆς ἀρχικῆς βαρβαρότητος, ἣν ἀπό χιλίων τετρακοσίων ἐτῶν ἐν Εὐρώπῃ ἤγκα τάστασις δὶν ἀπεκαθάρισιν ἀπό τῶν ρύπων τῆς ἀσιατικῆς ὠμότητος.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Βουλγάρων ἰατρῶν. Ἀλλὰ πῶς ν' φθάσῃ μέχρι Θεσσολονίκης καὶ ἡ ἐπαναλήψις τῶν ἐπὶ τῶν Κροατῶν ἐχθροπραξιῶν, εἰς βλάβην τῆς Ἰταλικότητος τῆς ἑτέρας ὀχθης τοῦ Ἀδριατικοῦ, ἐν καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο καταπάσται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐν ἤσσον μοῖρᾳ.

Ἀπ' ἐναντίας ἀρχεται ὑποφώσκουσα ἐν τῷ ὁρίζοντι ἡ πιθανότης σχηματισμοῦ ἀγγολατινικοῦ Συνδέσμου, πρὸς διάσωσιν τῆς Μεσογείου ἐκ τῶν βορείων φυλῶν.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Βήματος» ἐν Λονδίνῳ ἀνήγγειλεν ἤδη τοῦτο ἐν μέρει, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι διαθρωλεῖται προσέτι ἡ πιθανότης τῆς παραχωρήσεως τοῦ Γιβραλτὰρ εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ἀντικαταλλαγὴν τούτου διὰ τῆς Κόντας ἢ Τυγγέρης, διότι τὸ φρούριον ἐκεῖνο διὰ λόγους τεχνικοὺς κατέστη ἀναφελὲς τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ ἴσως καὶ ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ ζητήσῃ συμβιβαστικὴν λύσιν, ἐὰν μὴ καὶ ὁλοσχερῶς παρεχώρει τὴν Τύνιδα (ἐκτὸς τῆς Βιζέρτας ἐνοείται) εἰς τὴν Ἰταλίαν ἕνεκα τῆς προϊούσης ὀσημέρας Ἰταλικότητος τῆς ἐπαρχίας ταύτης.

Βεβαίως τὰ μεγάλα ἐδαφικὰ ἀντισκώματα ἄτινα ἡ Γαλλία θὰ ἐλάμβανεν ἐν τῷ Μαρόκῳ δὲν θὰ καθίστων τοιαύτην λύσιν ἀδύνατον.

Καὶ ὁ σχηματισμὸς τοιούτου Συνδέσμου θὰ ἦτο ἀληθῶς νέον σημεῖον ἀρετηρίας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἀνθρωποτήτος.

Πρόθεμος

ΡΙΤΣΙΩΤΗΣ ΓΑΡΙΒΑΛΔΗΣ

Καὶ δὲν ἦτο μὲν δυνατὸν ὁ ἡρωϊκὸς υἱὸς τοῦ μεγάλου καὶ δεμνήσου τῆς Ἰταλίας στρατηγοῦ καὶ διαδροματίσῃ πρόσωπον μισθοφόρου τυχοδιώκτου, σπεύδοντος ὅπου μάχαι καὶ πόλεμοι, ἄνευ ἐξετάσεως καὶ ἄνευ παραδοχῆς τῶν ἰσοτερικῶν αἰτίων, ἅπερ προκαλοῦσι τὰς μεταξὺ τῶν ἐθνῶν συρράξεις ταύτας. Ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη τοῦ ἀρομήτου στρατηγοῦ, πρὸς ὃν οἱ "Ἕλληνες συνδεόμεθα δι' ἀρρήκτου εὐγνωμοσύνης, εἶναι ἄλλως σημαντικωτάτη, ὡς ἐκφράσουσα, ὅτι ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐπίσημον μεγαλομανῆ τῶν κατακτήσεων ἀλλοτρίων χωρῶν, πολιτικεῖται ἐξ ἐναντίας ὁ ἥρως τῆς Ἰταλίας πλὴν ἄλλων καὶ αἱ νεώτεραι ἐξ ἀγχιοείας συγγένειαι, τοῦ πολλοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ τὰ αἰσθήματα ἐξακολουθοῦσαν

δοῦσα σφόδρα ἀντιολαδικά, ταῦτα δὲ τὰ αἰσθήματα μετὰ βαθείας πολιτικῆς ὀξυδερκείας ἀντικατοπτίζει ἡ παραπεμφθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ στρατηγοῦ. Τὰ ἀπαίσια διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν οἰκουότων τὰς ὀχθας τῆς Μεσογείου λαῶν σχέδια τοῦ Πανολαϊσμοῦ διεγνώσθησαν καὶ ἐν Ἰταλίᾳ. ὡς ἐνταῦθα ἀκριβέστατα, τοῦτο δὲ δεινὰ ἐνθαρρυνικώτατον φαινόμενον καὶ μεγίστας παρέχει ἐλπίδας, ὅτι ἀνειρα θὰ μείνωσιν οἱ πόθοι τοῦ Πανολαϊσμοῦ νὰ καταβῇ εἰς τὸ Ἀιγάϊον.

* * *

— Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βουκουρεστίου ἀπὸ 17 δκτωβρίου πρὸς τὸ ἐθνικὸν Πρακτορεῖον αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν συνάντησιν τοῦ βασιλέως Καρόλου μετὰ τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάνδου τῆς Βουλγαρίας ἔληξαν ἀδίως. Κατὰ τὴν 2 τοῦ προσεχοῦς Νοεμβρίου οἱ δύο ἡγεμόνες ὡρίσθη ὅτι θέλουσι συναντηθῇ ἐν Ρουστσουκίῳ. Ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ τῆς σήμερον προσαυδῶμεν νὰ ἐξηγήσωμεν τὸ σπουδαῖόταον τοῦτο διὰ τὰ ἐν τῇ Ἑλληνικῇ πράγματα γεγονός

* * *

— Κατὰ τηλεγραφικὰς ἐκ Πετρουπόλεως πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων ὁ Τσάρος θὰ φθάσῃ εἰς Ῥώμην τὴν 15 Ἰανουαρίου, ἔνθα θὰ διαμείνῃ ἐπὶ τετραήμερον καὶ θὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Πάπαν ἀνεπισήμως. Ἔπειτα θὰ μεταβῇ εἰς Κεῖ γνην, Ἀθήνας καὶ πιθανὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τοῦ Συνλτάνου αἰτήσαντος τοῦτο παρὰ τοῦ δουκὸς Νικολάου, διαρκούσης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει διατριβῆς αὐτοῦ.

* * *

— Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Πετρουπόλεως τῷ ἐθνικῷ πρακτορείῳ, ὅτι πᾶσαι αἱ ῥωσικαὶ ἐφημερίδες τονίζουσι τὴν ἐπείγουσαν ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων ἐν Μακεδονίᾳ, ἐξωθεῖσι δὲ τὴν ῥωσικὴν κυβέρνησιν νὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν ὁραστηρίων παρὰ τῇ Ὑ. Πόρτᾳ διαβημάτων, ὅπως ἐξαναγκασθῇ ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ κυβέρνησις του νὰ ἀλλάξουσι διοικήσεως τρόπον. Ἠδοον δμαλῶς τὰ πράγματα ἀκολουθοῦσι τὸν εἰς τοὺς τυφλοὺς ἀνάγκας φυσικὸν ἐν ρυθμῷ! Ἡ μέθοδος τοῦ διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐκολαισμοῦ τῆς Μακεδονίας κυρίαν πηγὴν, ἀλλὰ κρυφίαν ἐπί ἐνα ἐνιαυτὸν, ἔχουσαν τὴν ἐν Πετρουπόλει ἐσίαν τοῦ Πανολαϊσμοῦ, ἀφοῦ τὸν ἐπιτυχὼν αὐτῆς ἀνοείας ὁποιεσδήποτε τῶν δολοφονικῶν συμμοριῶν, ἐῤῥίκει ἤδη ἀπρόκάλυπτον ὑπερασπιστὴν τὴν ἀληθῆ γεννήσρά της, αὐτὴν τὴν ἐπίσημον πολιτικὴν τῆς ὁμοδόξου καὶ Ἀγιοκτάνης Ῥωσίας. Διότι οἱ γινόσκοντες, ὅτι ἐν ταῖς ῥωσικαῖς ἐφημερίσι δὲν δημοσιεύεται δ.τι ἀπαρέσκει εἰς τὸν Πεποδεσπότην καὶ τοὺς ἄλλους ἄρχηγοὺς τοῦ Πανολαϊσμοῦ, δὲν αἰσθάνονται οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι τὰ ἄρθρα ταῦτα καὶ ἡ ὁμοφωνία, μεθ' ἧς ἐγράφησαν, ὑπεγρεόθθησαν ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἐν Ῥωσίᾳ κύκλων

* * *

— Κατὰ τὰς τηλεγραφικὰς τοῦ ἐθνικοῦ πρακτορείουἐξ Ἀδριατείας πληροφορίας ἐεῤῥάτιον ἐνεποιήσαν αἱ ὀφθεῖσαι ἐπὶ τῶν αὐτόθι ἐπισήμοις κύκλοις τὸ ἀγγελμα τῆς ἐπὶ τοῦ ἀρσενίου Κορόλου ἐπιοκήψεως τοῦ Φερδινάνδου. Αἰσιοδοξότατα αἱ ἡμερεσίαι ἐφημερίδες σχολιάζουσι τὴν συνάντησιν ταύτην ἐξαίρουσαι τὴν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου ἐπίδρασιν τῆς Αὐστρίας.

* * *

"Ο πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν Λάνεφ ἀπαντῶν εἰς ἐπερότησιν ἀπευθυνθεῖσαν αὐτῷ ἐν τῇ Βουλῇ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις πλὴν μιᾶς (ἀρά γε εἰς αὕτη;) εἶναι διατεθειμέναι νὰ προσφύγωσιν εἰς δρατηρίαν παρὰ τῇ Τουρκίᾳ ἐπέμβασιν, ὅπως ἐπιτύχωσι τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἀναγκαίων ἐν Μακεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων.

* * *

— Πειραταὶ τοῦρκοι ἐλεηλάτησαν Ἰταλικά τινα ἁλιευτικά, ὡς ὑποπτεύεται, πλοιάρια ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. Οἱ πειραταὶ κατέφυγον εἰς τὰς αὐτόθι νήσους, οὐδεμία δ' ἐγένετο ἀποτελεσματικὴ ἐπ' αὐτῶν καταδίωξις ἐκ μέρους τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν παρὰ πάσας τὰς παρασάσεις τῆς Ἰταλίας. Τοῦτου ἕνεκα αὕτη ἐδωμεδόρδισε τὰς νήσους Μίνται (;) καὶ Νίντι (;) ἔδωκε δὲ διαταγὰς νὰ ἐκπλεύσασιν εἰς τὰ ὕδατα ἐκεῖνα ὅλα ἕτερα πολεμικὰ πλοῖα Ἡαλλοὶ διαγνώσκουσιν ἐν τοῖς αὐταῖροῖς τοιούτοις μέτροις τὴν Ἰταλίας πρὸς πρόθεσιν ἀληθοῦς τῆς Τουρκίας ἐν συγκρούσεσι, ἀφοῦμὴν ἐπιτυχίας ὅπως δημιουργήσῃ τὸν ἐν τῇ Τριπολίτιδι βλέψεων αὐτῆς

* * *

—"Ο,τι ἐπίλεκτον κέκτηται ἐν γράμμασι, πλούτῳ κοινωνικῇ ὑπεροχῇ ἡ ὁμογενὴς τῆς Κωνσταντινουπόλεως κοινότης συνῆλθε ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Βεῖτ. Εὐγενίδου, ὅπως σκεφθῇ περὶ τῆς προσφορᾶς καταλλήλου ἐνθυμίου δώρου τῷ μετ' ὀλίγον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀπερχομένῳ πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτῳ.

«Ἐπιθυμοῦμεν» εἶπε μεταξὺ ἄλλων ὁ προεδρεύσας τῆς συνελεύσεως κ. Εὔστ. Εὐγενίδης, πρὸς τὸν σεβαστὸν καὶ φιλογενέστατον ἄνδρα τὸν μετὰ τόσην δεξιᾶς καὶ πεφωτισμένης ἀρετοῦς καὶ τόσῳ ἀξιοπρεπῶς ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ πρωτευούσῃ ἐκπροσωπήσαντα τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, τὸν ἄνδρα οὗ ὁ ὁλκὸς ἦτο εἰς πάντα χρήζοντα τῆς εὐγενοῦς αὐτοῦ ἀραγῆς εὐπροσίου, εἰς ὃν πάντες κατέφευγον ὅπως ἐκφράσωσι τὸν πόνον τον καὶ ὅστις πρόφρονα παρεῖχε τὴν πολύτιμόν του συμβολὴν καὶ παρηγορίαν ὑπὲρ τε τῶν κοινῶν καὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἡμῶν ἀναγκῶν καὶ συμφερόντων, ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατρανώσωμεν τὰ αἰσθήματα τοῦ ἡμετέρου σεβασμοῦ καὶ τῆς ζωηροτάτης ἡμῶν εὐγνωμοσύνης. Τὴν ἔκφρασιν δὲ τῶν αἰσθημάτων τούτων κρίνομεν καλὸν νὰ συνοδεύσωμεν καὶ διὰ τῆς προσφορᾶς καταλλήλου πρὸς τὴν Α. Ε. ἐνθυμίου.

Τὴν πρότασιν ταύτην πάντες ἐπεδέχθησαν προθύμως καὶ μετὰ χαρᾶς, ἐπιτροπὴ δὲ κατηρτίσθη ἐν πρότοις ἐκ τῶν ἐφτίμων κ. κ. Εὐγενίδου, Δ. Ζαρίφη καὶ Τζῶν Ἠλιάσκου, ἥτις θὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ τῆς ἀγορᾶς τοῦ καταλλήλου ἐνθυμίου. Ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ἐγένετο αὐθωρεὶ ἐγγραφὴ μεταξὺ τῶν παρόντων μελῶν. ἐν ἡ οἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Εὔστ. Εὐγενίδης καὶ Δ. Ζαρίφης ἐνεγράφησαν διὰ ποσὸν ἑφάγκων ἑκάτερος 400 καὶ ἡς τὸ ποσὸν ἀνῆλθε μέχρι 1800 φράγκων. Ἴνα δὲ δοθῇ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τῆς παροικίας μέλη ἡ εὐφόρεσις εὐκαιρία τῆς εἰς τὸν ἔρανον τοῦτον μετοχῆς, ἐξελέγησαν τρεῖς ἰδικαὶ ἐπιτροπαὶ ἀπαρτισθεῖσαι ἐκ τῶν ἀξιοτίμων κ. κ. Ἀθ. Πηνιατόρου, Στ. Τζικαλιόου, Ἠλ. Ἠλιάσκου, Πανταρμαλῆ, Στ. Πεσματζόγλου, Καλλίφρονος καὶ Μπρχώτου, ὁἵ ὧν θὰ ἐγγραφῶσιν οἱ ἐν τῇ Πέρᾳ, Γαλατᾷ καὶ Πόλει ἕλληνες πολῖται

Ἡ συνέλευσις ἐγένετισε πρὸς τούτοις νὰ καταστίσῃ καὶ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς ἑλληνικῆς παροικίας, ἥτις θὰ παρουσιασθῇ εἰς τὴν Α. Ἐξ. τὸν πρεσβευτὴν, ὅπως προσφωνήσῃ αὐτῷ καταλλήλως διερμηνεύουσα τὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, ἐπιδώσῃ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἀναγνωστικὸν τῆς παροικίας δῶρον. Ἡ ἀντιπροσωπεία αὕτη ἀπεφασίσθη νὰ συνγροτηθῇ οὕτως ὥστε νὰ ἐκπροσωπῇ πάσας τὰς κοινωνικὰς τῆς παροικίας ταύτης τάξεις καὶ πάντα τὰ ἐπιπόδεύματα.

Συνεκροτήθη δὲ ἐκ τῶν ἀξιοτίμων κ.κ. Ζαρίφη, Εὔστ. Εὐγενίδου, Τζῶν Ἠλιάσκου, Στεφ. Τζικαλιόου, τοῦ κ. Γ. Ἀβέλλη, Ἀθ. Πηνιατόρου, Στ. Ζαβίτσάνου Ν. Φωτιάδου, Χρ. Χατζηχρόνου. Ἀντ. Μάγκου, Πατρόκλου Καμπανάκη Γ. Δεσπούνη, Ν. Καλλιοντζῆ καὶ Μηχιόου

* * *

— Τὰ ἡμερήσιμον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως λέγει, ὅτι ἐσφαλμένε πάσα ἀπόδοθῇ τῷ Ταδρῷ τὸ πρὸς τὸν Ἰγνάτιεφ ἀποσταλὲν τηλεγράφημα, διότι τοῦτο ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Μαυροβουνίου Νικολάου. "Ο ἰαχυρισμὸς τοῦ ὀργάνου τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἶναι ἀληθής, ὁμολογοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ἡμεῖς ὑπεπίσαμεν εἰς τὸ λάθος ἐκεῖνο. Ἀλλ' ἂν πεπλανημένος προσεκυρσάνθη ἡ κυριότης τοῦ τηλεγραφήματος, ἀρά γε τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀποψιν τοῦ Τσάρου πασῶν τῶν Ῥωσιῶν; Τὰ πράγματα ἀνυῤῥῆς ἀπαντῶσι πλέον ἢ καταφατικῶς.

* * *

— "Η «Πατρὶς» τοῦ Βουκουρεστίου δημοσιεύει τὸ ἑξῆς ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα:

«Ἐν τοῖς ἐνταῦθα πολιτικοῖς κύκλοις θρυλεῖται, ὅτι ἡ Αὐστρουγγαρία θὰ λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν κατὰ τὸν προσεχῆ χειμῶνα νὰ προτείνῃ περιωρισμένην αὐτονομίαν ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ χριστιανὸν διοικητήν.

Πρὸς τοῦτο θὰ ζητήσῃ νὰ προστασεύσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ἑλληνικοῦ σκολείου καὶ εἰς τοῦτο ἀποβλέπει ἡ συνεννόησις μετὰ τοῦ Βασιλέως Προβλέπονται ἐκ τούτου μεγάλαι δυσχέρειαι, διότι ἡ Πόλη δὲν θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως ἄνευ ἰσχυρᾶς πιέσεως».

* * *

— Αἱ Ἑῤῥωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὴν εἴδηναν, ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Τσότσεφ συμμορία (ὁποία βουλγαρικὴ πρωτοτυπία. στρατηγοὶ ἀρχηγοῦντες δο ὀφοκιῶν συμμοριῶν!) κατεστράφη. Αὐτὸς οὗτος ὁ στρατηγὸς ἐπληγώθη, 23 ὁπαδοὶ του ἐφονεύθησαν καὶ οἱ λοιποὶ διεσκορπίσθησαν.

* * *

"Ἐπιφοσὴ συγκειμένη ἀπὸ ἑξ ἀξιωματικῶν τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπεστάλη εἰς Βερολῖνον πρὸς ἀγοραν ταχυβόλων τοῦ τελευταίου συστήματος, ὡς τηλεγραφεῖται τῷ ἐθνικῷ πρακτορείῳ.

* * *

— Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σοφίας, ὅτι κατὰ τὴν δίκην τοῦ δολοφόνου τοῦ Σταμπούλωφ βαθυτάτην αἰσθην ἐνεποίησαν ἡ κατάθεσις τοῦ μάρτυρος βουλευτοῦ Μιχαηλῶφ καταθέσαντος, ὅτι ἅμα γνωσθείσης τῆς ἀποπείρας, ἔδραμε εἰς τὴν κλίνην τοῦ Σταμπούλωφ καὶ τὸν ἠρώτησε τίς τὸν δολοφόνησαν. Ὁ Σταμπούλωφ ἀπήντησεν:

Ὁ Σταύρου, κατόπιν δὲ προσέθηκε:

Ὁ Φερδινάνδος τοῦ Κοβούργου!

Ὁ Σταμπούλωφ, λέγων ταῦτα, εἶχε πλήρεις τὰς αἰσθήσεις του.

Ὁ Σταύρου ἀκούσας τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων ἐκραύγασεν:

Κάμνετε λάθος! Εἶμαι ἀθῶος!

Λέγεται, ὅτι κατὰ τὴν δίκην προσήχθησαν καὶ ἐγγραφὰ ἀποκαλύπτοντα ὀπουδαῖόταα πράγματα ἀῤῥοῦντα εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Σταμπούλωφ καὶ ἀποδίδοντα αὐτὴν εἰς τὰς ἐνεργείας μιᾶς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων.

* * *

*— Εἰς τὸ Πρακτορεῖον Ῥέουτερ καὶ τὴν «Σημαίαν» τηλεγραφοῦσιν ἐκ Πετρουπόλεως, ὅτι οἱ Ἀδιλκοὶ καὶ ἀνώτεροι στρατιωτικοὶ κύκλοι ἐῤῥίσκονται ἐν μεγάλῃ συγκινήσει. Δι' αὐτοκρατορικοῦ ὀυαζίου ἀποσέλλεται τῶν τάξεων τοῦ ῥωσικοῦ στρατοῦ ὁ Μέγας Δοὺξ Παῦλος Ἀλεξάνδροβιτς, πρῶτος ἐξάδελφος καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ Τσάρου, ὑποστράτηγος διοικητὴς τῆς α' μεραρχίας τοῦ ἰπικοῦ τῆς φρουρᾶς δὲ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸν στρατὸν καὶ τὴν θέσιν του διαγωγὴν. Τὴν εἴδηναν ταύτην ἔλαβε τηλεγραφικῶς ἐκ Λονδίνου ἡ «Ἑστία» Ἀθηνῶν, ἀφοῦ δὲ αὕτη εἰς τὸν οὐζυγον τῆς ποδικολιδύτου Ἑλληνίδος βαιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας Παῦλον ἔνεκα τῆς σκανδαλώδους συγκρότησεως καὶ πρακτικῶς, ὅτε ἐπτήκουν δὲ ἔτι μᾶλλον, ἐὰν τὸ κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον προήγετο ἀκόμη ὀλίγον. Πλὴν ὅμως ἐπαρκοῦσιν, ὥστε καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἡμετέρας κοινότητος νὰ ὑπηρετῶσιν ἐπαξίως, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Χίον νὰ δίδωσιν ζηλοῦσθαι πανταχοῦ γίνεται εἰς παρθεναγωγεῖα χωρικὰ, ὡν ὑπῆρ τὰ εἴκοσιν ἱδρύθησαν κατὰ τὰ ὕστερα δέκα πέντε περίπου ἔτη, ἐν οἷς διδάσκονται γλῶσσαν καὶ πλέον κοράσια χωρικῶν. Οὕτως εἰς τὰ κατωτέρου βηθμοῦ παιδυθήρια τῆς ἡ νῆσος πορίζεται σήμερον τὸ δίδασκον προσωπικὸν καὶ ἀρρένων καὶ θηλέων ἐξ ἑαυτῆς, εἶναι δὲ καὶ τὸ προσωπικὸν ἐπιτηδειον καὶ ζηλοῦσθάπανον, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν χρηστὸν ἄμα καὶ συνειδησφόρον τὰ πρὸς τοὺς παιδευομένους συμπολίτας καθήκοντα. Ἐν μόνον εἶναι τὸ κακὸν σύμπτωμα τοῦ ζηλωτοῦ τούτου πορισμοῦ, ὅτι διὰ τὴν ὀλιγομισθίαν μὲν οἱ καλοὶ νέοι διδασκαλοὶ ἐπιφοιτοῦσι ταχέως ἀπὸ τοῦ ἔργου τρεπόμενοι ἐπ' ἄλλα πορεστικώτερα, διὰ βραδύτατα δὲ μόνον κλοῦν γάμου παραμένουσιν εἰς αὐτὸ πολλαὶ μακρότερον χρόνον αἱ νέαι παρθενεγωγοί».

Ἐκ τῆς ἐνθέσεως ταύτης μανθάνομεν, ὅτι κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1899—1900 πλὴν τῶν ἀμίσως ἐξηρτημένων ἀπὸ τῆς ἐορείας τῆς πόλεως Χίου ἐλειτουργήσαν σχολεῖα καθ' ἅπασαν τὴν ἄλλην Χίον ἔτερα 99 τοῦ κατωτέρου ἢ ἀνωτέρου βηθμοῦ, ὧν ἕνα καὶ ἰδιωτικὸ. Καὶ 68 μὲν τῶν σχολείων τούτων εἶναι τῶν ἀρρένων, 31 δὲ θηλέων, παιδεύονται δ' ἐν αὐτοῖς μαθηταὶ μὲν 4213, μαθήτριαι δὲ 1597 τοῦ διδακτικὸν 115, ἀρρένων μὲν 81, θηλειῶν δὲ 34. Ἂν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους προστεθῶσι καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστίων αὐτῆς, οὓς ἀριθμήσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ νήσῳ Χίῳ μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς 7474, ὧν 5191 μαθηταὶ καὶ 2283 μαθήριαι. Οὕτω ἡ Χίος ἀποδεικνύεται παιδεύουσα ἔνα ἐπὶ δίκα κατοίκων αὐτῆς ἀν ἀκριβέστερος εἶναι ὁ ὁπὸ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς 70,000 ἀνεκδότου ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς, καὶ ἀναλογίαν δθλον ὅτι, ἥτις σπανίως παρατηρεῖται εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα ἐπαιδεύε κέντρα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Πόροι τοιαῦτοι τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν σχολείων εἶναι ἀλλαγοῦ ἀλλοῖ, κατὰ τὴν ἐκθεσιν. Συνήθως ὅμως εἶναι ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων τῆς κοινότητος ἢ ἀπὸ μισθωμάτων κοινοτικῶν κτημάτων ἢ ἀπὸ διδάκτρων ἢ ἀπὸ κοινῶν καθ' ὑποχρέωσιν ἢ κατὰ πρόαιρεσιν συνεισφορῶν, συνήθως δὲ ἀπὸ πλείστων τῆς μιᾶς τῶν πηγῶν τούτων, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ἀληθῆ ὅσα περὶ τῆς αὐτοδυναμίας τῶν κοινοτήτων εἴπομεν ὡς θεμοῦ αὐτοφυοῦς ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ βίου παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀξίου διὰ τοῦτο πάσης φροντίδος πρὸς βελτίωσιν καὶ ἐνίσχυσιν.

Τοιαῦτα εἶναι νῦν ἡ ἐν Χίῳ ἐκπαίδευσις, ἐν τῇ δαιμονίᾳ νησίδι, ἥτις δὲν ἔχει μὲν νὰ ἐπιδείξῃ ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις στρατηγοὺς καὶ ναυάρχους, ἀλλ' ἥτις ἡρώων δὲν στερεῖται, ἥτις παρὰ τὴν σμικρότητα αὐτῆς ἀπέδη τὸ ὑπόδειγμα καὶ ἔδοκε τὸν τύπον τοῦ τελείου εἰς τὴν ἐμπορικὴν εὐφυΐαν καὶ δραστηριότητα συμπάσης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ὀλίγκι ἔτι ἀπομένουσι ἡμῖν λεπτομέρειαι περὶ συμπληρώσιν τῆς περὶ Χίου σκιαγραφίας ταύτης, ἃς

δασκαλείων τῆς Ἑλλάδος, ἐποκοῦσιν ὅμως εἰς τὴν ἐντοῦτον τὼ θαυμασίως, πρὸς ἣν καὶ εἰδικὰς προσκοῦντεν καὶ πρακτικὰς, ὅε ἐπτήκουν δὲ ἔτι μᾶλλον, ἐὰν τὸ κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον προήγετο ἀκόμη ὀλίγον. Πλὴν ὅμως ἐπαρκοῦσιν, ὥστε καὶ εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἡμετέρας κοινότητος νὰ ὑπηρετῶσιν ἐπαξίως, καὶ εἰς τὴν λοιπὴν Χίον νὰ δίδωσιν ζηλοῦσθάπανον γίνεται εἰς παρθεναγωγεῖα χωρικὰ, ὡν ὑπῆρ τὰ εἴκοσιν ἱδρύθησαν κατὰ τὰ ὕστερα δέκα πέντε περίπου ἔτη, ἐν οἷς διδάσκονται γλῶσσαν καὶ πλέον κοράσια χωρικῶν. Οὕτως εἰς τὰ κατωτέρου βηθμοῦ παιδυθήρια τῆς ἡ νῆσος πορίζεται σήμερον τὸ δίδασκον προσωπικὸν καὶ ἀρρένων καὶ θηλέων ἐξ ἑαυτῆς, εἶναι δὲ καὶ τὸ προσωπικὸν ἐπιτηδειον καὶ ζηλοῦσθάπανον, καὶ κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν χρηστὸν ἄμα καὶ συνειδησφόρον τὰ πρὸς τοὺς παιδευομένους συμπολίτας καθήκοντα. Ἐν μόνον εἶναι τὸ κακὸν σύμπτωμα τοῦ ζηλωτοῦ τούτου πορισμοῦ, ὅτι διὰ τὴν ὀλιγομισθίαν μὲν οἱ καλοὶ νέοι διδασκαλοὶ ἐπιφοιτοῦσι ταχέως ἀπὸ τοῦ ἔργου τρεπόμενοι ἐπ' ἄλλα πορεστικώτερα, διὰ βραδύτατα δὲ μόνον κλοῦν γάμου παραμένουσιν εἰς αὐτὸ πολλαὶ μακρότερον χρόνον αἱ νέαι παρθενεγωγοί».

Ἐκ τῆς ἐνθέσεως ταύτης μανθάνομεν, ὅτι κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1899—1900 πλὴν τῶν ἀμίσως ἐξηρτημένων ἀπὸ τῆς ἐορείας τῆς πόλεως Χίου ἐλειτουργήσαν σχολεῖα καθ' ἅπασαν τὴν ἄλλην Χίον ἔτερα 99 τοῦ κατωτέρου ἢ ἀνωτέρου βηθμοῦ, ὧν ἕνα καὶ ἰδιωτικὸ. Καὶ 68 μὲν τῶν σχολείων τούτων εἶναι τῶν ἀρρένων, 31 δὲ θηλέων, παιδεύονται δ' ἐν αὐτοῖς μαθηταὶ μὲν 4213, μαθήτριαι δὲ 1597 τοῦ διδακτικὸν 115, ἀρρένων μὲν 81, θηλειῶν δὲ 34. Ἂν εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους προστεθῶσι καὶ οἱ μαθηταὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν προαστίων αὐτῆς, οὓς ἀριθμήσαμεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ νήσῳ Χίῳ μαθητῶν ἀνέρχεται εἰς 7474, ὧν 5191 μαθηταὶ καὶ 2283 μαθήριαι. Οὕτω ἡ Χίος ἀποδεικνύεται παιδεύουσα ἕνα ἐπὶ δίκα κατοίκων αὐτῆς ἂν ἀκριβέστερος εἶναι ὁ ὁπὸ τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἰς 70,000 ἀνεκδότου ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς, καὶ ἀναλογίαν δθλον ὅτι, ἥτις σπανίως παρατηρεῖται εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα ἐπαιδεύε κέντρα τοῦ ἑλληνισμοῦ.

Πόροι τοιαῦτοι τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ἐνοριακῶν σχολείων εἶναι ἀλλαγοῦ ἀλλοῖ, κατὰ τὴν ἐκθεσιν. Συνήθως ὅμως εἶναι ἀπὸ τῶν εἰσπράξεων τῆς κοινότητος ἢ ἀπὸ μισθωμάτων κοινοτικῶν κτημάτων ἢ ἀπὸ διδάκτρων ἢ ἀπὸ κοινῶν καθ' ὑποχρέωσιν ἢ κατὰ πρόαιρεσιν συνεισφορῶν, συνήθως δὲ ἀπὸ πλείστων τῆς μιᾶς τῶν πηγῶν τούτων, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ἀληθῆ ὅσα περὶ τῆς αὐτοδυναμίας τῶν κοινοτήτων εἴπομεν ὡς θεμο

μεν τὴν πρωτότυπον καὶ ὁηξικέλευθον, ἐξόχως νεωτεριστικὴν ἐκκλησιν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ πυκνοτάτων νοημάτων τοῦ ὑποψηφίου τούτου, οἵους θὰ ηὐχόμεθα πάντας τοὺς ἀξιωματικοὺς ὑποψηφίους μέχρι τῆς ἁγίας ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν θὰ ἀπαγορευθῇ αὐτοῖς ὁριστικῶς τὸ δικαίωμα τοῦ προτιμᾶν τὸ μέγὰρον τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀντὶ τῶν στρατώνων. Ἡ ἔκκλησις ἐπέχουσα τόπον πολιτικοῦ προγράμματος ἔχει οὕτω:

Συμπολῖται,

Πρὸ δύο μηνῶν περιερχόμενος τὴν ἐπαρχίαν μας ἤκουσα πολλοὺς ἡμῶν λέγοντας μετὰ πολλῆς πικρίας, ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς εἶναι ἐγκαταλελειμμένος· ὅτι οἱ δημόται οὐδεμιᾶς προστασίας τυγχάνουσι· ὅτι ἕνεκα τῶν ἀπαισίων πολιτικῶν καὶ βιωτικῶν συνθηκῶν ἡ γῆ τῆς Ἐπιδαύρου Λιμηρὰς ἀπὸ μητρὸς μετεβλήθη εἰς μητρυιὰν ἀποδιώκουσα εἰς τὴν ξένην τοὺς ἀλκίμους νέους της.

Ἀκριβῶς διότι νομίζω, ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ παύσῃ τὸ φεουδαρχικὸν σύστημα, ὑφ' ὃ διοικεῖται ἡ ἐπαρχία μας, διότι νομίζω, ὅτι εἶναι δυνατὸν οἱ δημόται ν' ἀνακτήσωσι τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν των, ἣν ἀπέβαλλον γενόμενοι δοῦλοι τῶν ὀργάνων τῶν ἑκάστοτε κυβερνητικῶν ἀντιπροσώπων, διότι νομίζω, ὅτι δύναται ν' ἀναζήσῃ ἡ ἐπαρχία μας, ἐὰν συγκοινωνήσωσιν οἱ δῆμοι τῆς ἐπαρχίας μεταξύ των δι' ἀνθρωπίνων βατῶν ὁδῶν, ἡ δὲ πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας διὰ σιδηροδρομικῆς μετὰ τοῦ κέντρου, προσέρχομαι νὰ ζητήσω τὰς ψήφους σας.

Ἀλλὰ καὶ γενικώτερον, διότι νομίζω, ὅτι αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, περὶ οὗ τόσος λόγος γίνεται, δὲν λειτουργεῖ, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ λειτουργεῖ ὀλιγαρχία ὑπὸ τὴν εἰδεχθεστέραν μάλιστα μορφήν της, διότι νομίζω, ὅτι ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς βουλῆς θὰ λυθῇ τέλος πάντων τὸ ζήτημα ἂν δικαιοῦται ἡ Ἑλλὰς νὰ θεωρῇ τοὺς ὑποδούλους Ἕλληνας ὡς τέκνα της καὶ δύναται περιμαζεύουσα τοὺς χρηματικοὺς πόρους νὰ καταρτίσῃ οὐχὶ στρατὸν ὑπηρετῶν, στρατὸν γραφείων, στρατὸν χωροφυλάκων, ἀλλὰ στρατὸν ἀξιόμαχον δυνάμενον ἐν δέοντι νὰ διεκδικήσῃ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματά της, ἢ δὲν δύναται καὶ δὲν δικαιοῦται καὶ τότε νὰ καταργηθῇ ὁ ὑπάρχων, ἵνα μὴ ἀσκόπως ἀποχωρίζωνται τῶν οἰκογενειῶν των τόσαι ὑπάρξεις καὶ χρησιμοποιηθῶσι δι' ἄλλας ἀνάγκας τόσα ἑκατομμύρια, προσέρχομαι νὰ ζητήσω τὰς ψήφους Σας.

Συμπολῖται, ἐὰν νομίζητε ὅτι ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀνωτέρω συντελῇ εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Πατρίδος μας καὶ ἑπομένως ὅλων μας· ἐὰν νομίζητε ὅτι δύναμαι ἐπ' ἐλάχιστον νὰ συντελέσω καὶ ἐγὼ εἰς τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω, τιμήσατέ με διὰ τῆς ψήφου σας, ἄλλως καταψηφίσατε τὴν κάλπην μου σωρηδὸν, διότι ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἔχῃ ἀντιπροσώπους ἐκείνους, οὓς θέλει καὶ ἀξίζει νὰ ἔχῃ.

Π. ΚΟΥΓΙΤΕΑΣ
ὑποψήφιος βουλευτὴς Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς

* * *

ΤΟ δημοτικὸν Συμβούλιον Τριπόλεως συνελθὸν διὰ πράξεως αὐτοῦ ἐδώρησεν εἰς τὸ δημόσιον εὐρὺ γήπεδον, ὅπερ θὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικοῦ μεγάρου ἐν τῇ πόλει.

* * *

ΔΙ' ἐγκυκλίου του πρὸς ἅπαντα τὰ σώματα τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐντέλλεται ὅπως καθ' ἑκάστην γίνηται διδασκαλία εἰς τοὺς στρατιώτας ἐντὸς τῶν λόχων περὶ τοῦ τρόπου τῆς προφυλάξεως ἐκ τῆς φθίσεως. Πρὸς τοῦτο ἀποστέλλονται κατ' αὐτὰς εἰς τὰ σώματα ποσότητες ἀντιτύπων τῶν κατὰ τῆς νόσου ταύτης ὁδηγιῶν αἵτινες ἀνετυπώθησαν ὑπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Διαδόχου διατελοῦντος "Πανελληνίου Συνδέσμου„. Καὶ οὕτω θὰ καθίσταται πολὺ εὔκολος ἡ τοιαύτη διδασκαλία ἐκ μέρους τῶν μὴ ἐχόντων σχετικὰς γνώσεις.

* * *

ΧΘΕΣ τὴν πρωΐαν κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἡ φέρουσα τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα θαλαμηγὸς "Ἀμφιτρίτη„.

* * *

ΚΑΤΑ τὸ "Ν. Ἄστυ„ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Σταδίου ἠρωτήθη περὶ τοῦ χρόνου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ συμπληρωθῇ ἡ τυποθέτησις τῶν μαρμαρίνων ἐδωλίων καὶ περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον θ' ἀπαιτηθῇ ἐπὶ πλέον μετὰ τὴν δαπάνην τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Ἀβέρωφ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀναγκαίου διακόσμου καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀποδυτηρίων καὶ τοῦ στίβου. Ἡ ἐπιτροπὴ δὲν ἀπήντησεν εἰσέτι. Ἐκ τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τοῦ Διαδόχου καὶ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, δύναται νὰ θεωρηθῇ βέβαιον, ὅτι οἱ Ὀλυμπιακοὶ Ἀγῶνες δὲν θὰ τελεσθῶσι τὴν ἄνοιξιν τοῦ ἐρχομένου ἔτους, ὡς ἀνεγράφη, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1904, ἵνα συμπληρωθῇ ἡ κατασκευὴ τοῦ Σταδίου, ὑπάρχῃ δὲ ἱκανὸς χρόνος πρὸς ἐνέργειαν, ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐπιτυχία των. Ὁπωσδήποτε ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συνέλθῃ ταχέως καὶ αἱ πρῶται ἐνέργειαί της δὲν θὰ βραδύνωσι νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογήν.

Ὡς πρὸς τὸ σχέδιον τοῦ Σταδίου ὑπάρχουσι διχογνωμίαι, διότι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Σταδίου ἡ ἐγκατασταθεῖσα διὰ τῆς διαθέσεως τοῦ δωρητοῦ πρὸς ἐπίβλεψιν τῶν ἐργασιῶν δὲν θὰ λάβῃ ὑπ ὄψιν τὸ σχέδιον τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μεταξᾶ, ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ διαδόχου. Τοῦτο ὅμως εἶναι ζήτημα ἀπωτέρου μέλλοντος, διότι ἤδη δὲν ὑπάρχει τὸ ἀπαιτούμενον κεφάλαιον διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Σταδίου καὶ ἴσως ἐλλείψῃ τὸ χρῆμα διὰ τὸν ἀναγκαῖον διάκοσμον καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ στίβου, ὁπότε θὰ ζητηθῇ παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἡ ψήφισις κονδυλίου διὰ τὴν συμπλήρωσιν ταύτην.

Ὁ κ. Σ. Λάμπρος, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, διεξήγαγεν ἀλληλογραφίαν μετὰ τῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων τῆς Εὐρώπης ἐπὶ ζητημάτων σχετικῶν πρὸς τὴν τέλεσιν τῶν Διεθνῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Τὰς συνεννοήσεις ταύτας θὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸν διάδοχον, ἅμα κληθῇ εἰς συνεδρίασιν ἡ ἐπιτροπή.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ τῆς Παιδείας διὰ διαταγῆς του κοινοποιηθείσης χθὲς εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ νεοσυστάτου ὑποδιδασκαλείου τοῦ δήμου Προνοίας Ναυπλίου συνέστησε τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὸν ὑφιστάμενον κανονισμὸν.

Τὰ ἀναγκαιοῦντα γυμναστικὰ καὶ λοιπὰ διδακτικὰ ὄργανα ἑτοιμασθέντα ὑπὸ τοῦ ἀναλαβόντος τὴν κατασκευὴν αὐτῶν ἐργολάβου ἐνταῦθα, μετεφέρθησαν αὐτόθι καὶ ἐτοποθετήθησαν εἰς τὴν ἀνάλογον θέσιν. Τὸ προσωπικὸν τοῦ ὑποδιδασκαλείου διέμενεν αὐτόθι κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ διορισμοῦ του.

* * *

Ο ΕΝ Ρουμανίᾳ ἀποσταλεὶς ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως ὡς περιοδεύων ἀντιπρόσωπος τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ χθεσινοῦ τηλεγραφήματός του ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Διεύθυνσιν ὅτι ὁ κ. Ἀποστολίδης, γερουσιαστὴς καὶ διοργανωτὴς ὅλων τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκθέσεων ἀνέλαβε τὴν γενικὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν Ρουμανίαν, κατορθώσας ἀμέσως πλὴν τῆς ἐγγραφῆς ἀπειρίας ἐκθετῶν Ρουμάνων, οἵτινες δεικνύονται κατ' ἐξοχὴν πρόθυμοι, καὶ αὐτὴν τὴν δήλωσιν ὡς ἐκθέτου ἑκατοστύος ὅλης μέτρων τετραγωνικῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς Ρουμανίας Καρόλου.

* * *

Δι' ἑτέρου τηλεγραφήματος τοῦ εἰς Σμύρνην ἀποσταλέντος ἀντιπροσώπου ἀνηγγέλθη ἡ δήλωσις συμμετοχῆς τοῦ μεγαλειτέρου τοῦ κόσμου ἐργοστασίου ταπήτων Βαλιοτζιᾶν καὶ Σια, ὅπερ θὰ ἐκθέσῃ τ ἀπητας ἐκ μετάξης, ὧν ἡ κατασκευὴ ἐσχάτως ἐφευρέθη καὶ οἵτινες πρώτην φορὰν θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς ἔκθεσιν.

* * *

ΚΑΤ' ἀπόφασιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, κοινοποιηθεῖσαν καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἀπηγορεύθη ἡ φωτογράφησις τοῦ χαλκίνου ἀγάλματος τῶν Ἀντικυθήρων ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα, διότι πρόκειται προηγουμένως νὰ καταρτισθῇ συλλογὴ πάντων τῶν ἐν τῷ βυθῷ τῶν Ἀντικυθήρων ἀνευρεθέντων λειψάνων ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας, ἥτις ἐφωτογράφησε τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν.

* * *

ΕΚ ΘΕΤΙΚΗΣ πηγῆς λέγει τὸ «Ἄστυ» ἐπληροφορήθημεν, ὅτι τὸ ἐν Πειραιεῖ Μηχανουργεῖον τοῦ κ. Βασιλειάδου ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ ἐν τῇ γείτονι πόλει ναυπηγεῖον συμφώνως πρὸς τὰ ἐν Εὐρώπῃ λειτουργοῦντα τοιαῦτα. Τὸ ναυπηγεῖον τοῦτο θὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ προεξοχῆς τινος τοῦ λιμενοβραχίονος Πειραιῶς, πρὸς τὴν θέσιν Πέραμα. πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον τὸ ἐν λόγῳ Μηχανουργεῖον προέβη εἰς συνεννοήσεις, πρὸς ἐξαγορὰν τοῦ ἀπαιτουμένου χώρου.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιστέλλουσιν ἐκ Σοφίας, ὅτι παρατηρεῖται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀσυνήθης κίνησις. Βεβαιοῦται, ὅτι δύο συντάγματα θὰ ἐνισχύσουν τοὺς στρατιωτικοὺς σταθμοὺς τῶν Τουρκικῶν συνόρων, ἐὰν ἡ Τουρκία ἐξακολουθήσῃ συγκεντροῦσα στρατὸν ἐν Μακεδονίᾳ.

* * *

—Ὁ λόγος, δι' οὗ ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς βουλγαρικῆς βουλῆς, τοῦ ἡγεμόνος Φερδινάρδου ἔχει οὕτω:

Κύριοι Βουλευταί,

Μετ' ἰδιαιτέρας χαρᾶς σᾶς βλέπω συνηγμένους πάλιν πρὸς ἐξακολούθησιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑψηλῆς ἐντολῆς, ἥτις σᾶς ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ ἔθνους.

Κύριοι Βουλευταί,

Μετ' εὐχαριστήσεως παρατηρῶ τὰς προσπαθείας τῆς κυβερνήσεώς μου πρὸς διαφύλαξιν τῆς τάξεως, τῆς νομιμότητος καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἃς ὡς πρόσφατοι ἀποδείξεις πρόκειται αἱ νομαρχιακαί, δημοτικαὶ καὶ συμπληρωματικαὶ νομοθετικαὶ ἐκλογαί.

Κύριοι Βουλευταί,

Ἐπίσης μοὶ εἶνε εὐχάριστον παρατηροῦντι, ὅτι τὸ δάνειον τὸ ὁποῖον ἐψηφίσατε κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἔκτακτον σύνοδον, ἐκαλύφθη κατὰ τρόπον ἐκ τῶν μᾶλλον ἱκανοποιητικῶν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Κράτους. Δι' αὐτοῦ διασκεδάζονται αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι, αἵτινες ἐκώλυον μέχρι τοῦδε τὴν κανονικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Κύριοι Βουλευταί,

Μετ' ἰδιαιτέρας εὐαρεσκείας παρατηρῶ, ὅτι ἡ Ἡγεμονία ἐξακολουθεῖ νὰ εὑρίσκηται εἰς καλλίστας καὶ φιλικωτάτας σχέσεις μεθ' ὅλων τῶν Κρατῶν.

Ἡ ἐπίσκεψις ἣν ἐπὶ τῇ 25ετηρίδι τῆς ἐνδόξου ὑπερασπίσεως τῆς Σίπκας μᾶς ἔκαμεν ὁ ἰδιαίτερος ἀπεσταλμένος τοῦ ἐγγόνου τοῦ ἀπελευθερωτοῦ Τσάρου ἡ Α. Α. Υ. ὁ μέγας δοὺξ Νικόλαος Νικολάεβιτς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν μᾶλλον ἐξεχόντων ἀγωνιστῶν ὡς καὶ ἡ ἐνθουσιώδης καὶ πανηγυρικὴ ὑποδοχή, ἣν ἔκαμεν εἰς αὐτοὺς τὸ βουλγαρικὸν ἔθνος εἶνε ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας συμπαθείας τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, πρὸς ἐμὲ καὶ τὸν οἶκον μου καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδιασπάστων δεσμῶν μεταξὺ ἐλευθερωτῶν καὶ ἀπηλευθερωμένων.

Κύριοι Βουλευταί,

Σᾶς εἶνε γνωσταὶ αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατὰ τὰς σημερινὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἡ Κυβέρνησίς μου κατέβαλε καὶ καταβάλλει ὅπως ἡ Βουλγαρία τηρήσῃ διαγωγὴν ἄμεμπτον ὑπὸ διεθνῆ ἔποψιν. Ἐλπίζω ὅτι αἱ προσπάθειαι αὗται θὰ ἐκτιμηθῶσι κατ' ἀξίαν καὶ ὑποστηριχθῶσι δι' ἐνεργείας πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἐξασφαλίζουσι τὴν εἰρηνικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου.

Κύριοι Βουλευταί,

Πεποιθὼς εἰς τὰς εἰλικρινεῖς ὑμῶν προσπαθείας πρὸς καρποφόρον ἐργασίαν, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ καταβάλητε πᾶσαν ἐνέργειαν πρὸς ἀμερόληπτον μελέτην καὶ παραδοχὴν τοῦ τε προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπιόντος ἔτους καὶ τῶν διαφόρων νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα ἡ κυβέρνησίς μου θὰ ὑποβάλῃ Ὑμῖν.

Σὺν τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ἐπικαλοῦμαι τὴν θείαν εὐδοκίαν ἐπὶ τῶν κόπων ὑμῶν καὶ τῶν ἐθνοφελῶν σχεδίων καὶ κηρύσσω τὴν ἔναρξιν τῆς πρώτης τακτικῆς συνόδου τῆς δωδεκάτης περιόδου τῆς Βουλῆς.

«Ζήτω ἡ Βουλγαρία».

* * *

—Ἐξ ἐπιστολῆς ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν ἐκ Θεσσαλονίκης μανθάνομεν, ὅτι ὁ συγκληθεὶς τουρκικὸς στρατὸς ἕνεκα τῶν βουλγαρικῶν κινημάτων δὲν θὰ διαλυθῇ, ἀλλὰ θὰ διαχειμάσῃ ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπου σπουδαῖα ἀναμένονται γεγονότα κατὰ τὸ ἐπικείμενον ἔαρ. Οἱ κληρωτοὶ προσέρχονται εἰς τὰ σώματά των, ἅτινα συμπληροῦσι, χωρὶς νὰ ἀντικαταστήσωσι τοὺς ἐφέδρους, οἵτινες ἐξακολουθοῦσι τηροῦντες τὰς θέσεις των.

* * *

—Ἐκ χρονογραφικοῦ καθήκοντος σημειοῦμεν, ὅτι οἱ φίλοι τοῦ κ. Θεοδ. Π. Δηλιγιάννη προέβαλλον τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ ἐν Ναυπλίῳ καὶ Χαλκίδι. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ὑπὸ μὲν τῶν ὀπαδῶν του ἑρμηνεύεται ὡς ἔνδειξις ἀφοσιώσεως τῶν ἐκλογέων καὶ δημοτικότητα τοῦ πολιτευτοῦ τούτου, ὑπὸ δὲ τῶν ἀντιπάλων του ὡς ἐκλογικὴ ἀδυναμία ἐν Γορτυνίᾳ, ὅπου κινδυνεύει νὰ ἀποτύχῃ ὡς βουλευτής.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀξιότιμε κ. διευθυντά,

Ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐκθέσεων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Β. Δούκα, περὶ τῆς παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθείσης ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἐν Λαρίσῃ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης προκύπτει:

Α') ὅτι ἐν τῷ ταμείῳ καὶ τῇ ἐν γένει διαχειρίσει τοῦ ὑποκαταστήματος οὐδὲν ἐβεβαιώθη ἔλλειμμα.

Β') ὅτι διὰ λεπτομεροῦς ἐξερευνήσεως περὶ τῶν καταγγελθεισῶν εἰς ὡρισμένα πρόσωπα χορηγήσεων ἄνευ τῆς δεούσης ἀσφαλείας, ἐβεβαιώθη τὸ μὴ ἀληθὲς τῶν καταγγελιῶν τούτων.

Γ') ὅτι οἱ περὶ ἐκλογικῶν ἐπεμβάσεων τοῦ διευθυντοῦ καταγγελίαι, ἐφ' ὅσον ὁ κ. ἐπιθεωρητὴς ἐτέθη εἰς θέσιν νὰ ἐξετάσῃ σχετικῶς πρὸς τὰ κατονομασθέντα πρόσωπα, ἐξελέγχονται ἀνακριβεῖς.

Τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1902

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΑΡΑΠΗΣ
ΡΑΠΤΗΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΟΔΟΣ ΔΩΡΟΥ ΑΡΙΘ. 8.

Τὸ ῥαφεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ἀράπη ἐν βραχεῖ κατέλαβε θέσιν μεταξὺ τῶν πρωτευόντων ῥαπτικῶν καταστημάτων τῶν Ἀθηνῶν, ἡ κομψότης δὲ καὶ ἡ φιλοκαλία τῶν διακεκριμένων ἐξ Εὐρώπης μετακληθέντων κοπτῶν συνδυαζομένη πρὸς τὴν ἀνυπέρβλητον εὐθηνίαν ἀναδεικνύει αὐτὸ ἀνώτερον παντὸς συναγωνισμοῦ. Τοιοῦτον ὂν τὸ ῥαφεῖον τοῦ κ. Δημ. Σ. Ἀράπη συνιστῶμεν εἰς τὴν ὑποστήριξιν παντὸς φιλοκάλου καὶ ἰδίᾳ παντὸς Ἠπειρώτου, διότι τοιοῦτον διακεκριμένον τεχνίτην οὐδένα ἄλλον ἔχει ἡ Ἤπειρος ἐν Ἀθήναις.

Ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν ὠφελίμων βιβλίων τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 33 τεῦχος τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἀνέκδοτα Ζῴων. Τὸ βιβλίον τοῦτο (κατὰ τὸ Γαλλικὸν ὑπὸ τῆς Κας ***), ὠφέλιμον καὶ διασκεδαστικὸν συγχρόνως, ἐξεικονίζει τὰ ἤθη καὶ τὸν βίον ζῴων ποικίλων, ἀγρίων καὶ ἡμέρων, καὶ ἀποτελεῖ εἶδος ζωολογικοῦ κήπου, ὅπου πίθηκοι, πάνθηρες καὶ ἐλέφαντες παρελαύνουν ἐνώπιον τοῦ ἀναγνώστου, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ σκύλους, ὄνους καὶ ἵππους.

Πωλεῖται πρὸς λεπτὰ 40 εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου, 42 ὁδὸς Ἀκαδημίας, καὶ εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἑταιρικ κεφάλ. ὁλοσχερῶς καταβεβλημένον Δρ. 10.000,000. Ἀποθεματικὸν Δρ. 4,668,872. Ομολογίαι φρ. χρ. 2,500,000 πρὸς 5 % ἐξοφλητέα, τῷ 1924.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὑποκαταστήματα: Ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις, Βόλῳ, Σύρῳ, Καλάμαις, Ἀλεξανδρείᾳ, Χανίοις καὶ Ἡρακλείῳ (Κρήτης).

Προεξοφλήσεις, Εἰσπράξεις γραμματίων. Προκαταβολαὶ ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, Τρεχούμενοι ἠγγυημένοι λ/σμοί, Ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ ἁπάσας τὰς ἀγορὰς ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Ἀγοραπωλησίαι ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζιτικῶν γραμματίων.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται χρεώγραφα πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων, ἐνοικιάζει χρηματοκιβώτια εἰς ἰδιώτας. Δέχεται καταθέσεις χρημάτων πληρώνουσα τόκον:

3% εἰς πρώτην ζήτησιν
3 1/2 % διὰ καταθέσεις ἓξ μηνῶν
4% » » ἑνὸς ἔτους
5% » » δύο ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα

Διὰ τὰς εἰς χρυσὸν καταθέσεις πληρώνει τὸν αὐτὸν τόκον, ἀποδίδωσι δ' αὐτὰς αὐτουσίους.

Διὰ τὰς εἰς τὸ **Ταμιευτήριόν** της λειτουργοῦν καθ' ἑκάστην καταθέσεις ὡς καὶ τὰς χάριν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν πληρώνει τόκον 4%.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀναδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν πάσης τραπεζιτικῆς καὶ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως ὑπὸ συμφερωτάτους ὅρους.

ΤΟ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ι. ΔΑΜΠΡΙΔΟΥ

Ἀναδέχεται τὴν διευθέτησιν καὶ διεξαγωγὴν πάσης διαφορᾶς ἐνώπιον ὅλων τῶν ἐν Ἑλλάδι δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ τὴν μετάφρασιν ἐπισήμων ἐγγράφων τῆς Ρωμουνικῆς καὶ Τουρκικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

Δεκαπενθήμερον Εἰκογραφημένον Περιοδικόν.

Διευθυντὴς καὶ **Ἰδιοκτήτης**
ΚΙΜΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ

Συνδρομαὶ προπληρώτεαι:

Ἐσωτερικοῦ ἐτησία δρ. **25** | *Ἐξωτερικοῦ ἐτησία φρ.* **25**
» *ἑξάμηνος* » **13** | » *ἑξάμηνος* » **13**

Ἀθῆναι 18 ὁδὸς Φιλελλήνων.

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΑΓΩΝΟΣ»

Ἀπὸ σήμερον ὁ «Ἀγὼν» θὰ πωλῆται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν ὑποπρακτορείων τοῦ κεντρικοῦ πρακτορείου τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ἀντὶ λεπτῶν 20 ἕκαστον φύλλον.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὑπομιμνήσκει τοῖς ἐξ ἁπλῶν ἐνυποθήκων δανείων καὶ χρεωλυτικῶν τοιούτων ὀφειλέταις αὐτῆς παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστήμασιν, ὅτι ἡ πρώτη Ὀκτωβρίου εἶνε ἡ πρὸς πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν τοιούτων δανείων ὡρισμένη ἡμέρα.

Ἡ δημοσίευσις γενήσεται διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅσαι θέλουσι λάβει ρητὴν τῆς Τραπέζης ἔγγραφον ἐντολήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1902.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Π. Δ. Σακελλαρίου.